UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

# Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ

**Fabri, Honoré**

**Coloniæ, 1659**

Nota Unica. De directione Intentionis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39536**

Visual Library

transferri à te desidero. Veneror, osculor clarissimarum Academiarum judicia, eaque maximi facio; modò sincera sint, sine factione ac tumultu edita: nemo tamen ea esse putet, quæ numquam errori subjaceant. Ab exemplis abstineo: Odiosa res est: per te mihi tacere liceat, ne quid à me dicatur, quod displiceat. Uno verbo dico: Parisiensem & Lovanienſem veneror, sed Sanctæ & Apostolicæ Sedis judicium ut à me, atque ab omnibus verè Catholicis præferendum censeo, ita eodem omninò standum esse, profiteor.

# In septimam Epistolam.

## NOTA UNICA.

### *De directione Intentionis.*

HIc paulò liberaliùs nugas tuas nobis venditas: Doctorem agis sine doctrina, Theologum sine Deo, Moralem Philosophum sine bonis moribus: Jesuitas inscitiæ ignorantissimus ipse accusas, nequissimus malitiæ, erroris hæreticus, fraudis & doli egregius sycophanta. Sed te remitto ad Apologistam, *impost.* 24. qui tuum illum scurram, egregiè ac pro meritis excepit. Quod hîc de tuo subjicis, vel potiùs de Parochorum, aut certè, ut veriùs dicam, Regio-portuensium scriptis, satis futile ac frivolum est. Prima Moralis Theologiæ rudimenta perinde atque abstrusa mysteria, & divina Patrum oracula fundis. * vis primò intentionem generatim nihil esse aliud, quàm finem cuique in singulis propositum. O grandem & profundum Theologum! quasi verò intentio finis ipse sit, non verò actus, seu motus

* *Pag.* 173.

tus Voluntatis, qui fertur immediatè in finem; ut Electio propter finem, in media. Subdis, actionem humanam ex duobus constare, scilicet ex opere vel officio, ut vocas, & intentione. Si bonum opus sit, sed prava intentio; vel malum opus, sed bona intentio; vel utrumque malum; actio bona & honesta esse non potest, nisi fortè cum bona intentione & officio malo inculpata ignorantia conjuncta sit: at cum aliquid per se indifferens est, ut mala intentione adulteratur, ita bona prorsus honestatur. Aliquis vim vi repellit: si propter odium & vindictam, mala intentio factum deturpat; si propter justitiam, id est, ut jus suum indemne servet, bona intentio defensionis actum honestat. Ornatum colit fœmina, ut marito placeat, ut parentibus pareat, ut sponso pulchrior appareat: quis neget, recta intentione ornatum illum eximi culpæ? Quis unquam Jesuita de hoc argumento aliter sensit? quis unquam dixit, turpe factum v. g. furtum, fornicationem, homicidium injustum, bona intentione, peccati maculâ immune reddi? nisi fortè ignorantia invincibilis interceserit. Sic qui rem alienam surripit, quam suam esse per inculpatum errorem credit, furto illo materiali, ut vocant, non peccat.

Exempla, quæ suggeris, * vel sunt ridicula, vel à Jesuiticis minimè discrepant. Si enim plures *præbendas*, ut vocas, habere, suppositis talibus, vel talibus circumstantiis, est quid indifferens; modò recta intentio adsit, id est, quâ quis velit habere, propter bonum finem, plures præbendas sine peccato retinet. Si abesse à Diœcesi propter legitimam causam non est malum; modò Episcopus recta intentione feratur, licitè abest. Quid, amabò, in his dissimile? objectum per se non malum, sed indifferens, cum recta intentio-

* *Pag.* 174.

ne

ne conjunctum honestam actionem constituit. Recta autem illa est intentio, qua finis honestus proponitur, vel qua voluntas in finem honestum fertur: honestus verò finis est bonum; ultimus quidem summum bonum; alii verò fines alia bona, quæ naturæ rationali sunt conformia: v. g. si comedo propter conservationem vitæ; finis honestus est, naturali scilicet honestate: item si detestor peccatum propter metum gehennæ, ut Tridentinum declaravit *sess.* 14. *cap.* 4. Hinc cum Baio, Willelme, erras, qui nullum virtutis actum esse dicis, nisi quem Divina charitas ac Dei amor perficiat. * Hinc naturales quoque virtutes admittimus: quarum actus ideo Augustinus improbare visus est, vel quod ad salutem inutiles essent, vel quòd, ut plurimùm, ob turpem aliquem finem elicerentur. Quod demùm de illata contumelia subnectis, inflictâ scilicet alapâ, aut aliquâ re per vim extortâ; plenè refutatum est ab Annato, & Apologistis. Supponitur enim gravis injuria, quam quis repellere jure queat, non vindictæ, vel odii studio, sed consulendi sui juris indemnitati (quod reverà honestum est,) idque moderatè, ut jura volunt. Velle autem id, quod honestum est, bonam intentionem omnes reputant. Sed jam vestræ illæ calumniæ difflatæ sunt. Nullus Jesuita duellum, simoniam, usuram, homicidium injustum, aut quid aliud simile approbat: sed opus de se alioquin indifferens, recta intentione honestari; aut etiam per se malum, si fortè ignorantia invincibilis adsit, noxæ eximi dicunt, juxta communem, quam in hoc præ cæteris sequuntur, Doctorum Catholicorum doctrinam. Si hæc in Jesuitis carpis; id sanè per insignem ignorantiam & palmarem malitiam facis. Hanc nemo Catholicus non damnet; illam nemo literatus sibilis non explo-

* *Pag.* 175.

dat;

dat; utramque nemo, qui prudens sit, probro tibi ac vitio non vertat. Scio tamen quid tibi velis. Hæc, quæ nobis apponis, fercula, Bajanam & Jansenianam culinam olent. Eo dumtaxat fine hæc adduxisti, ut doceres, nullam intentionem rectam, quamvis alioqui cum ignorantia, vel incogitantia invincibili conjunctam à peccato liberare; & nulla intentionis rectitudine honestari actum, qui à divina charitate Deique amore non procedat. Utrumque emenda; quia erroneum.

# In octavam Epistolam.

## *De pecunia à Judice, ob injustam sententiam accepta.*

### NOTA I.

MOntaltium nihil peccasse, dicis, * in referenda, super hac re, Lessii sententia. Sed Apologista *impost.* 5. contrarium evicit; Annatus item: pro more, accuratissimè demonstravit, quantum etiam tu ipse peccaris, in adducendo Doctoris Angelici loco, à me luculenter ostensum est supra *in nota 4. præambula ad Epistolam 5. & sequentes.* Sed in delicto contumax peccare pergis: rem breviter expono. Lessius *lib. 2. cap. 14. num. 52.* dicit, naturæ jure dumtaxat spectato, acceptum ob turpem causam, opere impleto, non esse necessariò restituendum, sive illud opus sit contra justitiam, sive non: pro quo citat S. Thomam, Cajetannm, Covarruviam: quanquam hi duo excipiunt acceptum à Judice pro injusta sententia: sed rationem, quam ipsi adducunt, refellit Lessius; item explicat locum S. Augustini à

* *Pag.* 190.

Soto